

Taller d'Història de Sarrià

Dijous 20 de març de 2025

Sumari

- **Sarrianencs a La Caputxinada**, amb Jordi Bigues. El dissabte 29, ruta sobre La Caputxinada del 9 al 11 de març de 1966, organitzada per Òmnium
- ***Olor de ginesta***, una novel·la sarrianenca de Caterina Ferrer Arqués
- **Homenatge a Miquel Morera**
- Estat de la qüestió del projecte "**Viure l'espai públic (Sarrià 1975-1979)**".
- Visita a la **Casa Guarro** i la sala de música de Josep Obiols (dijous 10 d'abril)
- **Ramir Rocamora, un escultor en dificultats econòmiques**, amb Carles Romaní

Sarrianencs a la Caputxinada

El 29 de març a les 11 h,
es farà una caminada en
record de la
Caputxinada de 1966.
L'Organitza Òmnium
Cultural i en Jordi Bigues
en serà el conductor.

(RE)VOLTES : LA CAPUTXINADA

DISSABTE 29 DE MARÇ A LES 11 H

Lloc de trobada: Plaça Fra Eloi de Bianya

Condueix: Jordi Bigues

apunta-t'hi a sarria-santgervasi@omnium.cat

 ÒMNIUM
BARCELONA
Sarrià • Sant Gervasi

Olor de ginesta

de Caterina Ferrer Arqués

Quan la primera ginesta ja és a tocar

El dia 25 de març, a les 19h

Caterina Ferrer Arqués

Presentarà la novel·la

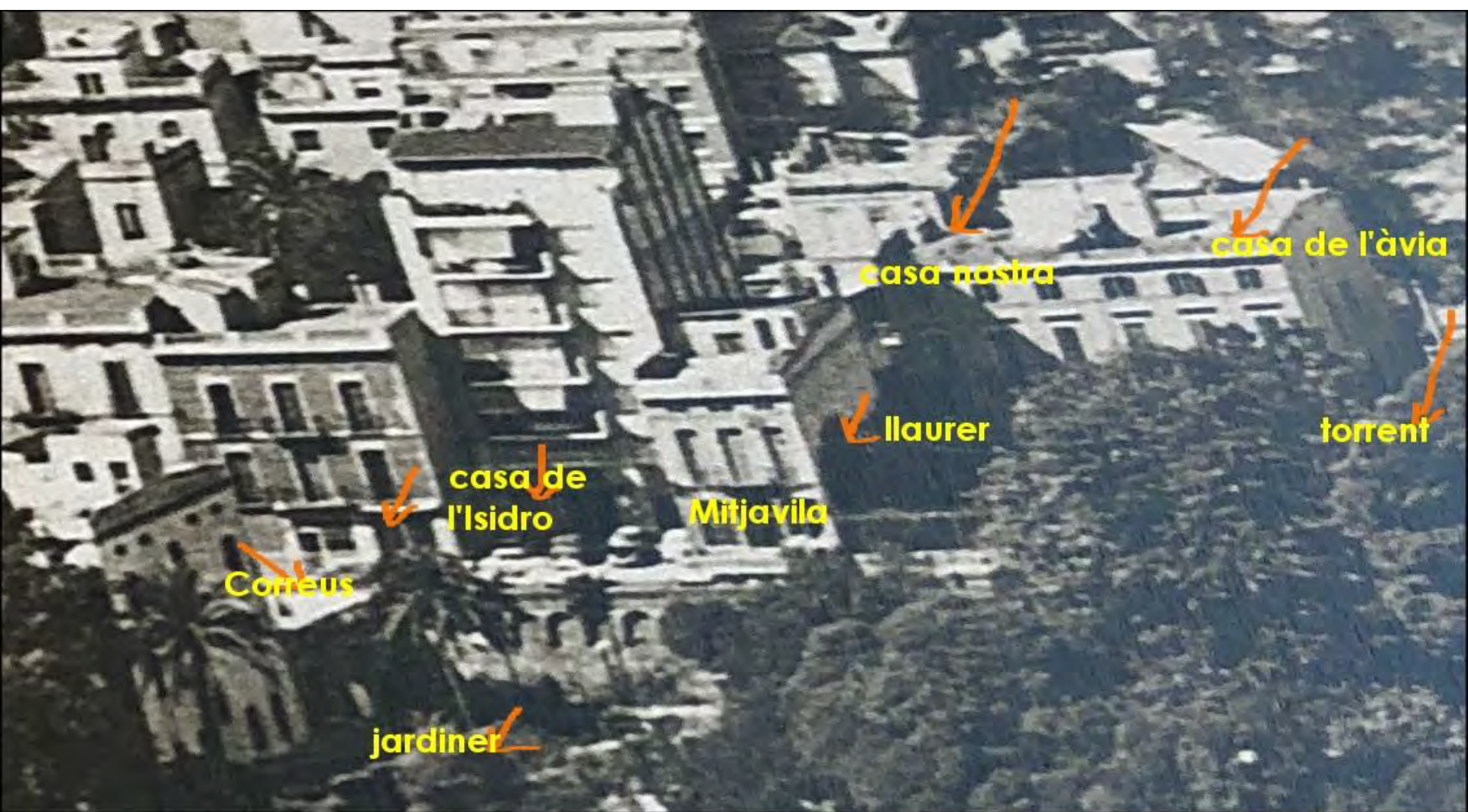
Olor de ginesta

A la Casa Orlandai

sala Talitha

Carrer de Jaume Piquet, 23. Sarrià

casa nostra

casa de l'àvia

llaurer

torrent

casa de
l'Isidro

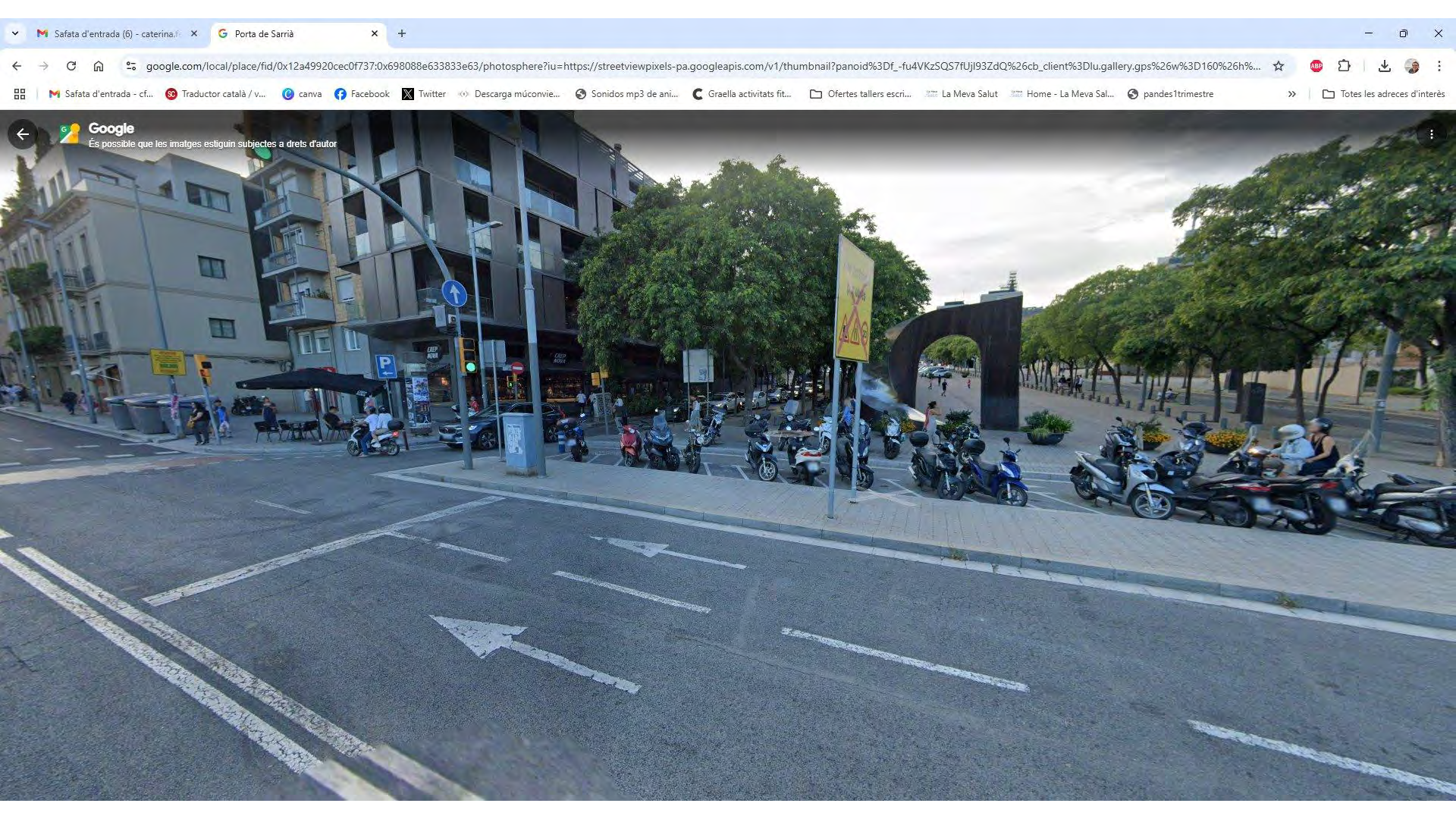
Mitjavila

Correus

jardiner

Homenatge a Miquel Morera i Darbra

Sarrià va retre un sentit i merescut homenatge a Miquel Morera, que va morir el 5 de desembre de 2024, amb 104 anys. Era un dels pocs supervivents de la Lleva del Biberó i potser el darrer sarrianenc nascut quan la vila encara era independent, l'abril de 1920. El districte de Sarrià - Sant Gervasi va obrir la Sala d'Actes de la Casa de la Vila a la família Morera per poder celebrar l'homenatge amb l'adequada solemnitat.

Josep Cruanyes, president de la Comissió de la Dignitat, i retrat de Morera. © Ariadna Alcaraz - El Jardí

Viure l'espai públic (Sarrià 1975-1979)

El districte de Sarrià-Sant Gervasi no deixa el vestíbul de l'Auditori de la Biblioteca per fer l'exposició d'aquest projecte. Així que, per ara, no tenim clar on fer l'exposició.

L'envelat dels Caputxins,
el 1976 © Santi Latorre

Visita a la Casa Guarro

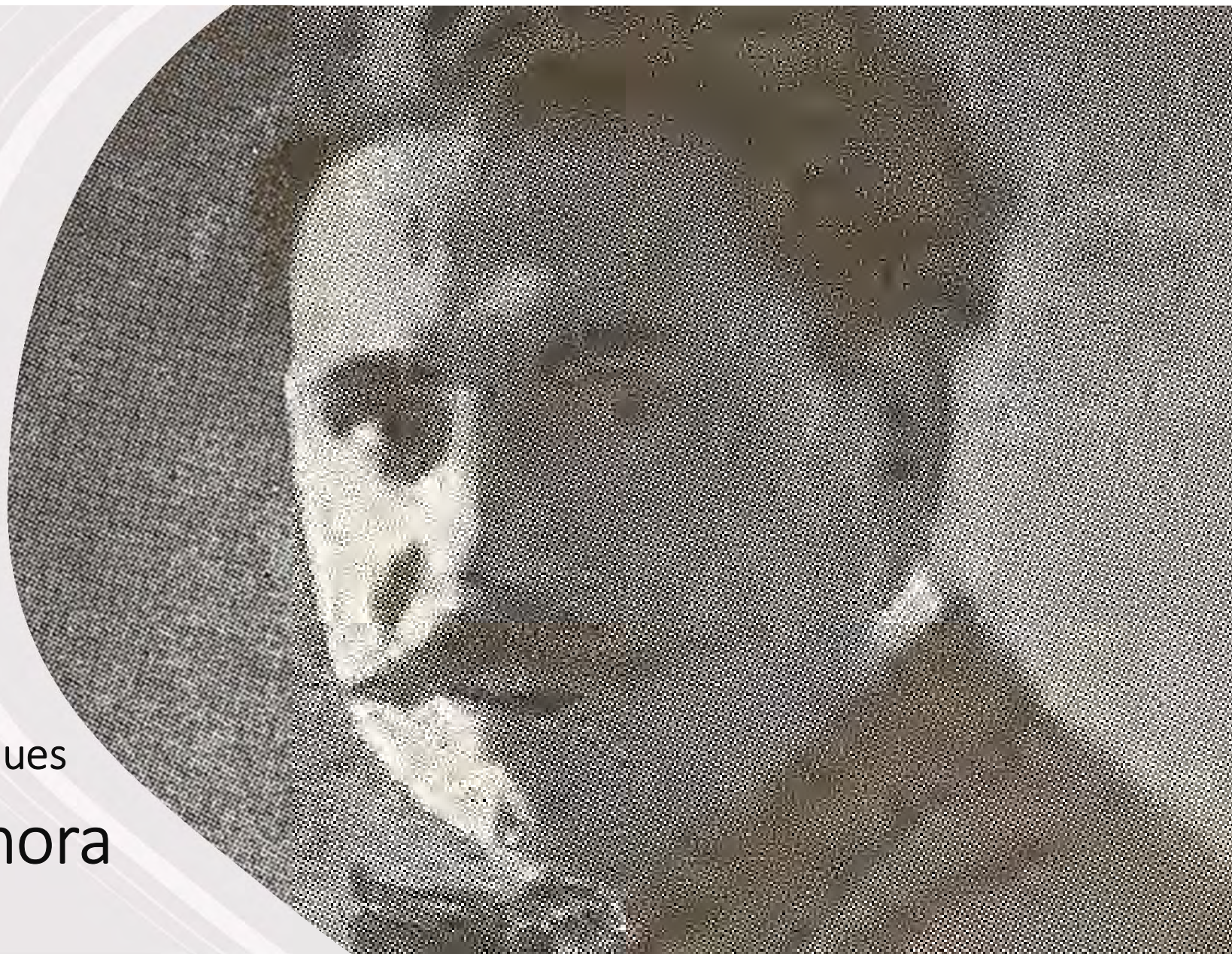

Proposem fer el dia 10 d'abril, a les 16.30 h, una visita a la Casa Guarro, on hi ha l'Escola Italiana. En Nico Sant ens parlarà de l'edifici i en Carles Romaní de les pintures de Josep Obiols. Esperem comptar amb algú de la família Obiols.

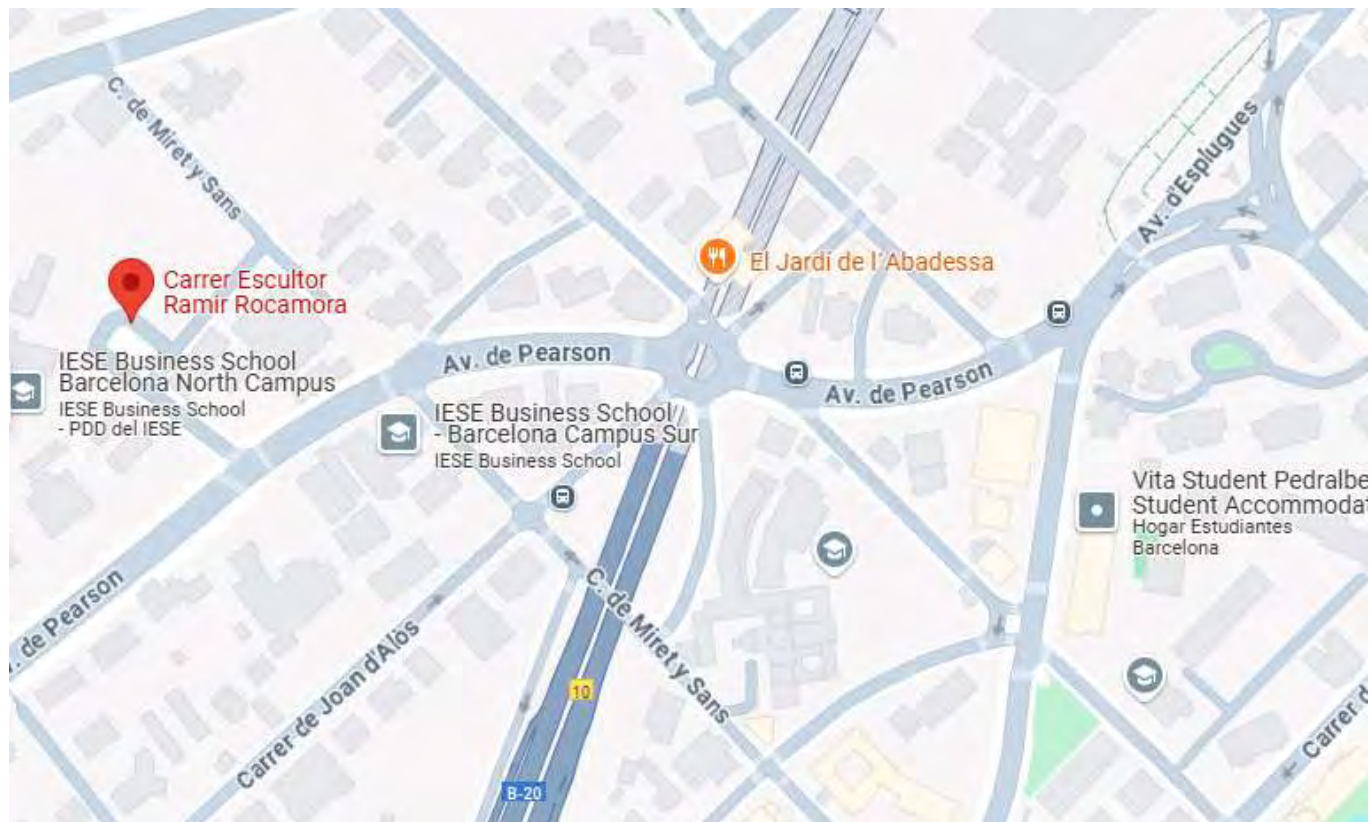
Un escultor en
dificultats econòmiques

Ramir Rocamora

Carles Romaní, 20 de març de 2025

El Noticiero Universal,
6 d'octubre de 1973

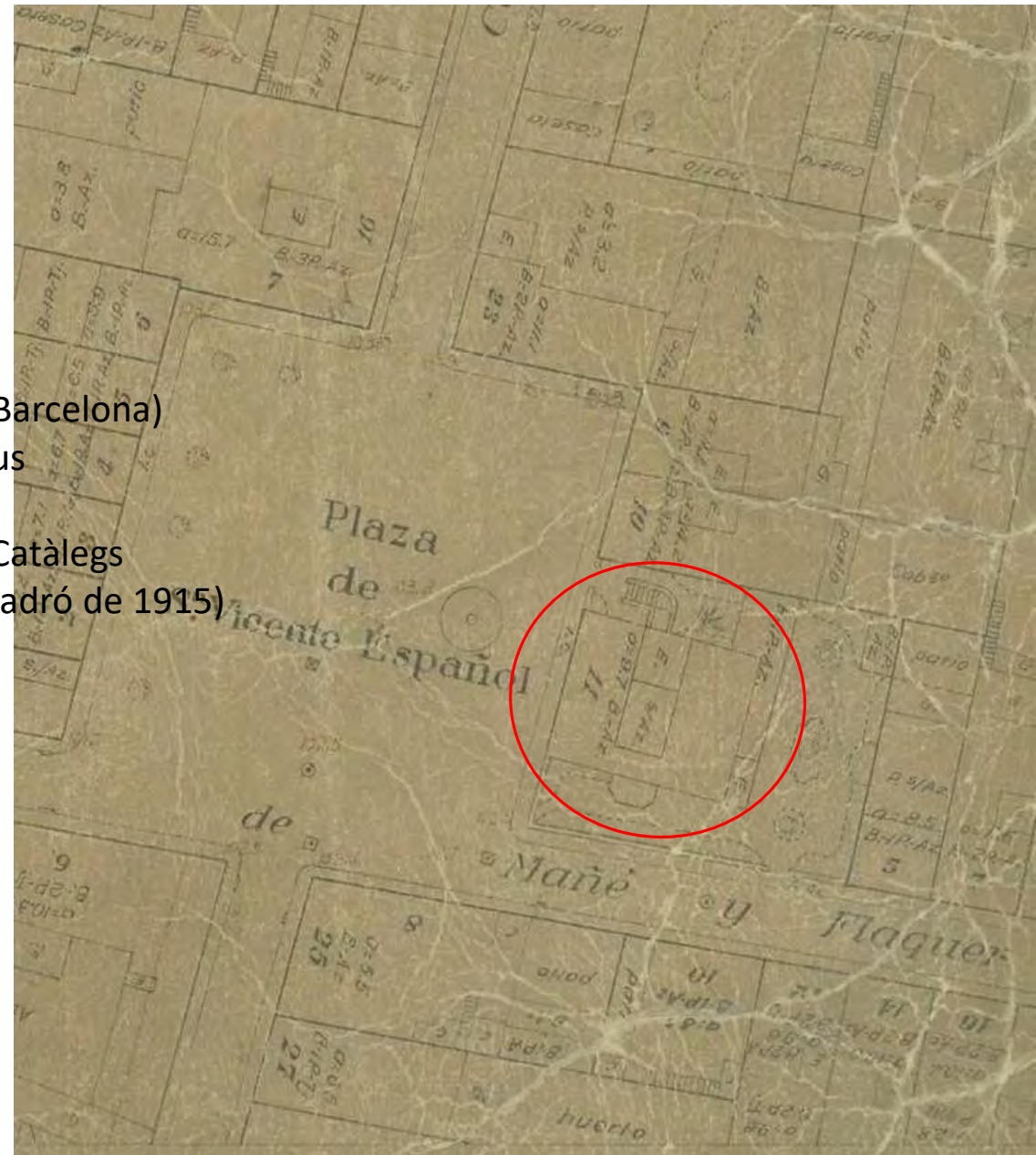
Fites, precarietat i reconeixements

- Neix a Reus, el 1877; mor a Verges, el 1939
- Estudis a l'Escola de Belles Arts de la Llotja (Barcelona)
- Estudis a París becat per l'Ajuntament de Reus
- Arribada a Sarrià, 1906

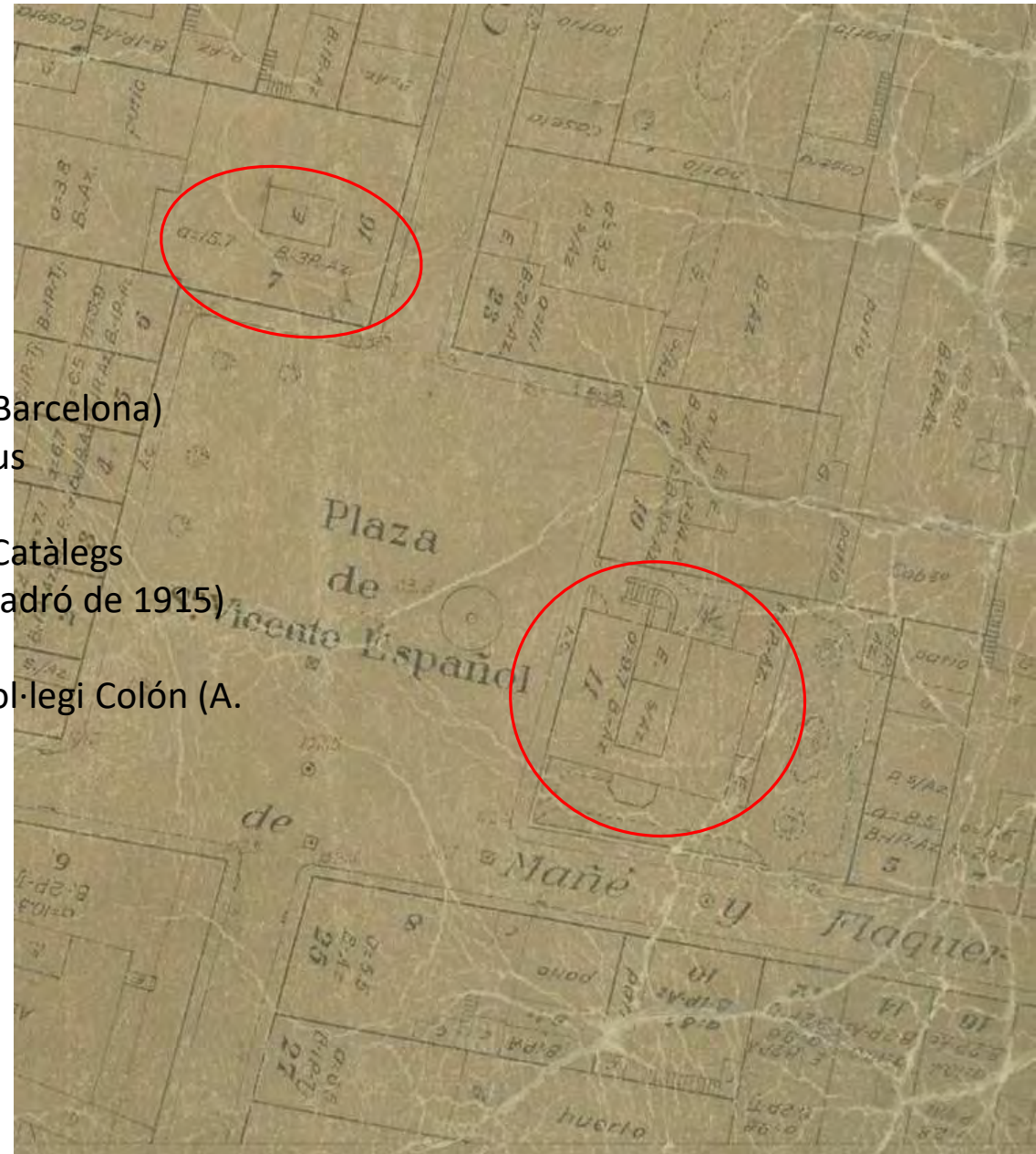
La Actualidad, 30 de març de 1912

- Neix a Reus, el 1877; mor a Verges, el 1939
- Estudis a l'Escola de Belles Arts de la Llotja (Barcelona)
- Estudis a París becat per l'Ajuntament de Reus
- Arribada a Sarrià, 1906
- Plaça Sant Vicenç (Referències: A. Balasch / Catàlegs d'exposicions: 1919 i 1932; no consta en el Padró de 1915)

- Neix a Reus, el 1877; mor a Verges, el 1939
- Estudis a l'Escola de Belles Arts de la Llotja (Barcelona)
- Estudis a París becat per l'Ajuntament de Reus
- Arribada a Sarrià, 1906
- Plaça Sant Vicenç (Referències: A. Balasch / Catàlegs d'exposicions: 1919 i 1932; no consta en el Padró de 1915)
- Artista bohemí, dificultats econòmiques
  - ✓ Fa d'acompanyant dels alumnes del Col·legi Colón (A. Balasch)

- Neix a Reus, el 1877; mor a Verges, el 1939
- Estudis a l'Escola de Belles Arts de la Llotja (Barcelona)
- Estudis a París becat per l'Ajuntament de Reus
- Arribada a Sarrià, 1906
- Plaça Sant Vicenç (Referències: A. Balasch / Catàlegs d'exposicions: 1919 i 1932; no consta en el Padró de 1915)
- Artista bohemí, dificultats econòmiques
  - ✓ Fa d'acompanyant dels alumnes del Col·legi Colón (A. Balasch)
  - ✓ Exposició de Belles Arts de Buenos Aires (1910). *Treballs forçats*

Treballs forçats (1910). Guix, 61 x 27 x 45 cm.
Adquisició a la «VI Exposició Internacional d'Art» de
Barcelona, 1911. MNAC

Fites, precarietat i reconeixements

- Neix a Reus, el 1877; mor a Verges, el 1939
- Estudis a l'Escola de Belles Arts de la Llotja (Barcelona)
- Estudis a París becat per l'Ajuntament de Reus
- Arribada a Sarrià, 1906
- Plaça Sant Vicenç (Referències: A. Balasch / Catàlegs d'exposicions: 1919 i 1932; no consta en el Padró de 1915)
- Artista bohemí, dificultats econòmiques
  - ✓ Fa d'acompanyant dels alumnes del Col·legi Colón (A. Balasch)
  - ✓ Exposició de Belles Arts de Buenos Aires (1910). *Treballs forçats*
  - ✓ «Nosaltres, imparcials, sempre hem de dir que ens plau més el Rocamora dibuixant que el Rocamora escultor, si bé podria ser que *la manca de medis* no permet a l'autor esplaïar-se en obres escultòriques d'empenta, que sabem coven malauradament en la ment de l'expositor». "Tintoretto". *L'Hereu*, 25 de juny de 1914

Fotografia: autor desconegut
L'Hereu, 25 de juny de 1914

Fites, precarietat i reconeixements

- Premis, encàrrecs i clients:

- Medalla en l'Exposició Internacional de Barcelona de 1896
- Premio de escultura en el concurs del Patronato Obrero de Barcelona con el busto del Papa León XIII (1896)
- Mencions en les exposiciones nacionales de 1906 i 1912
- Alfons XIII adquireix el conjunt *Coram deo* a l'Exposició de Belles Arts de Madrid, el 1908; la Infanta Isabel de Borbó també n'adquireix una
- Medalla en l'Exposició Internacional de Barcelona de 1911 per *Treballs forçats*
- L'Ajuntament de Barcelona adquireix *Treballs forçats* (guix o bronze?)
- Encàrrecs de l'Ajuntament de Reus
- Professor de l'Escola de la Llotja de Barcelona? (Casimir Martínez Tarrassó, alumne?)

Autorretrat (1919)

Guix, 5,5 x 41 cm. Museu de Reus

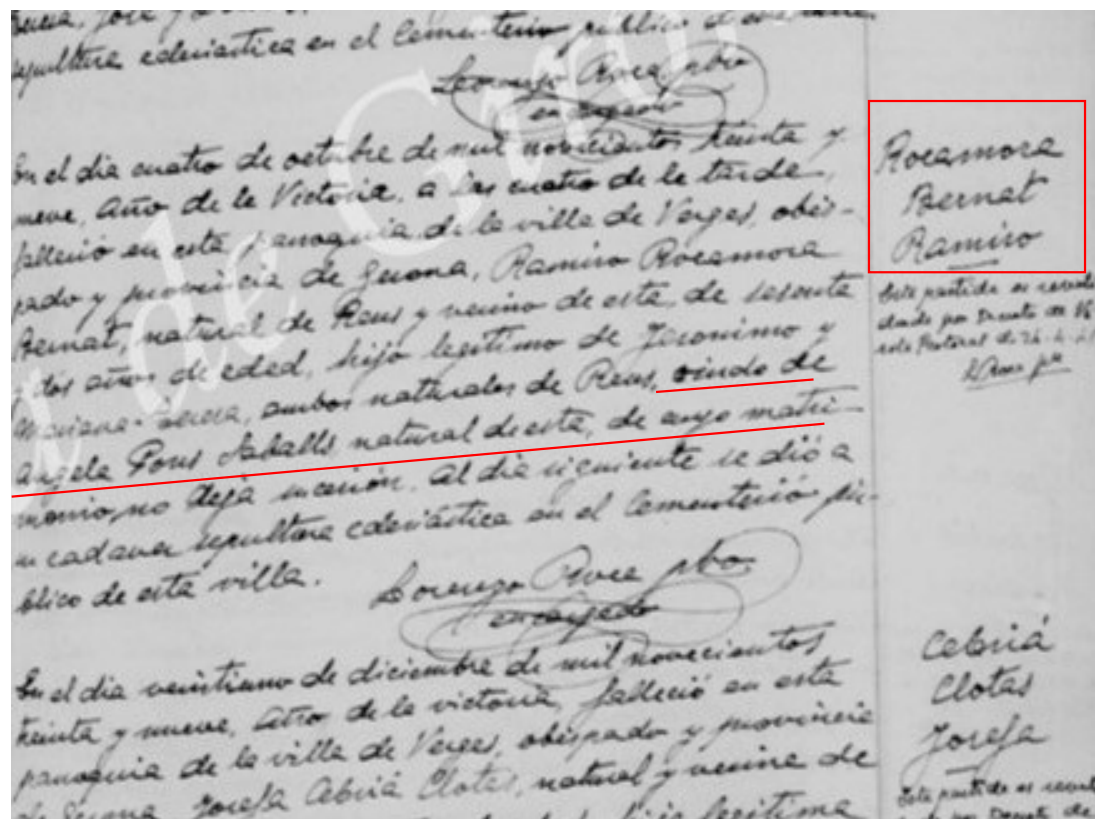

Matrimoni i bonança econòmica

«Al alcanzar el otoño de su vida enlazó la suya con la de una excelente y rica dama sarrianesa que ofrecióle el futuro bienestar, al margen de zozobras y penurias de orden económico, que desembocan siempre e inevitablemente en los yermos campos de la “bohemia”».

Defunció de R. Rocamora a Verges (4 d'octubre de 1939)

- “Viudo de Àngela Pous (o Pont) Saballs natural de esta”

CAT ADG 3/374 1 4 1 08 Llibre d'Òbits VIII de la parròquia de Sant Julià i Santa Basilissa de Verges (1885-1954)
<https://www.bisbatgirona.cat/ca/arxiu-i-biblioteca.html>

Matrimoni i bonança econòmica

Padró 1915: Pça Sant Vicenç, 11, baixos

- Àngela Pont
- Nascuda a Verges (Girona), el 23 d'abril de 1869; 47 anys; vídua
- Resident a Sarrià fa 28 anys (des dels 19)
- Casa pròpia i cap de família

Padrón general de habitantes Fól. núm. _____ Año 1915

Ayuntamiento de _____ Distrito _____ Barrio _____

Calle de Plaza S. Vicente casa núm. 11 piso baixos

Casa propia de D. Àngela Pont que vive calle de _____ núm. _____

NOMBRES Y APELLIDOS	Relación de familia	FECHA DEL NACIMIENTO			Años de edad	NATURALEZA		ESTADO	PROFESION (1)	Residencia habitual (2)	Tiempo de residencia en el pueblo		Contribuciones que se abate		¿SABE leer? escribir?	Clasificación como habitante (3)	OBSERVACIONES
		Día	MES	Año		Pueblo	Provincia				En el	En	Territorial	Industrial			
<u>Àngela Pont</u>		<u>23</u>	<u>abril</u>	<u>1869</u>	<u>47</u>	<u>Verges</u>	<u>Girona</u>	<u>Vídua</u>		<u>Sarrià</u>	<u>28</u>	<u>50</u>			<u>Si</u>		
<u>José Pont</u>		<u>14</u>	<u>Octubre</u>	<u>1868</u>	<u>42</u>	<u>Verges</u>	<u>Girona</u>			<u>1915</u>	<u>3</u>				<u>Si</u>		
<u>Agustina et al.</u>					<u>27</u>	<u>Camacho</u>	<u>Heusen</u>	<u>Léon</u>			<u>12</u>				<u>Si</u>		

El Cabeza de Familia, Àngela Pont

(Véanse las notas al dorso)

Matrimoni i bonança econòmica

- Estudi al carrer de les Mimoses cantonada Dalmàcia
- «Y, cosa rara, extraña paradoja, cuando dispuso de un taller propio y de medios suficientes para dar rienda suelta a sus ambiciones artísticas, menguó, no diremos su inspiración, pero sí su fervor por el cincel».

Un “devot de Sarrià”

- En el Jocs Florals de l'any 1923 un dels premis extraordinaris porta el nom de R. Rocamora
- Bust d'Eulàlia Soler (Sarrià, ca. 1900–Barcelona, ca. 1990), de 1925
  - Pintora
  - C/ Cardenal Vives i Tutó, 13

Bust d'Eulàlia Soler (1925)
Guix, 54,5 x 45 x 42,5cm. MNAC

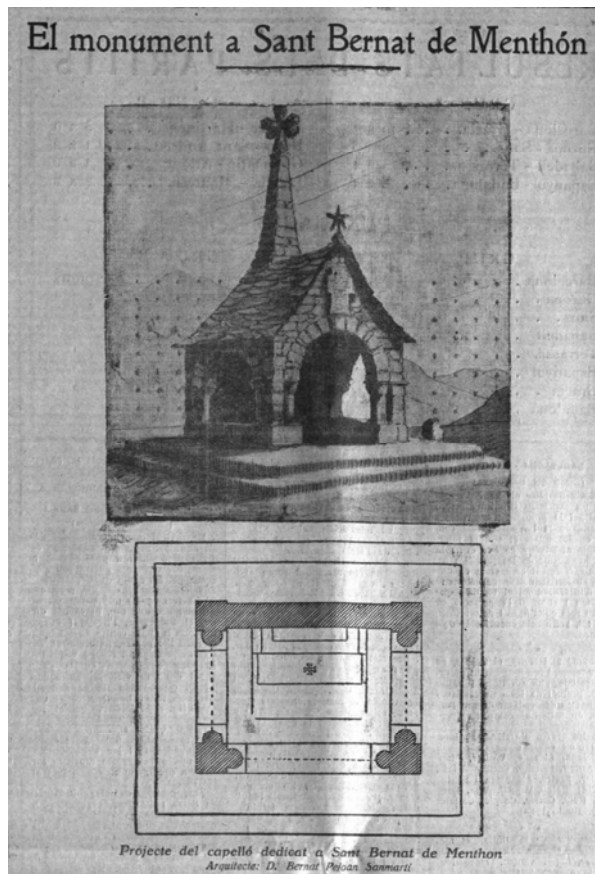
Un “devot de Sarrià” CE Els Blaus

- En el primer butlletí d'Els Blaus (1921) s'informa que l'escultor ha fet donació d'un bust d'un dels seus membres, Pere Queraltó
- Mesos després s'informa que ha fet entrega d'una fotografia dedicada de *Treballs forçats*

«Als aimants de l'art i amics de la blavor»

Un “devot de Sarrià” CE Els Blaus

Arquitecte: Bernat Pejoan Sanmartí

La Veu de Catalunya, 15 de novembre de 1926

No és un secret per ningú que el Pontífex regnant, a prop d'alguns vells amics alpinistes i volent pal·lar, ensems, la seva predilecció i simpatia per l'excursionisme — esport que ell mateix, quan era jove, havia conreat amb preferència —, nomenà Patró dels rodanons, a Sant Bernat de Menthón, fundador de les Cavernes dels Alps.

Poques vegades l'elecció d'un Sant Tutelar podia fer-se amb més escaïença, com en aquest cas, i és per això que la bona nova fou acollida cordialment per tots els qui, amics d'excursionisme per les muntanyes, tenen ben arrelats els sentiments religiosos.

Mossén Llorenç Ribet, amb la seva acostumada mestria, ha fet en aquestes mateixes columnes, l'apologia del Sant Ardiaca d'Aosta, i nosaltres res sabríem afegir a ço que tan bellament ha dit en el seu tríptic, l'exquisit poeta mallorquí.

Ens mou, doncs, a escriure aquestes ratlles, un sol motiu i un sol desig. Assabentar tothom del que particularment no ignoren totes les entitats excursionistes de Catalunya.

Tot just feta per Pius XI la proclamació de Sant Bernat com a Patró i Advocat dels rodanons, el Centre Excursionista Els Blaus, llençà la iniciativa d'aixecar al Pireneu i a la Vall de Núria, un pietós monument dedicat al gran Apòstol dels Alps, qui, amb els seus cants famosos, tantes vides llurà d'una mort ben segura.

Aquesta iniciativa, fixa de Pentuisme que caracteritza Els Blaus en totes les coses, fou rebuda, en principi, ben favorablement per tots els qui s'assapentaren del projecte, però circumstàncies especials — que no són del cas esmentar — no permetren, de moment, traduir en realitat els bons propòsits dels iniciadors, els quals temen que el llarg preterit per abandonar la idea en parèntesi obert, pogués interpretar-se com una claudicació o com un bona hora capollada.

Però com que si l'arbre és de bona mena, el fruit que dona, tard o d'hora, madura, també ha madurat la iniciativa d'Els Blaus, els quals avui senten la satisfacció de poder publicar en aquestes planes acollidores, l'avantprojecte del capelló que s'ha d'erigir al cim del Turó d'En Riba, que s'alça a l'entrada de la Vall santa.

Com hem pot veure, l'autor del projecte — l'intelligent arquitecte En Bernat Pejoan — ha tingut cura que el monument harmonitzés amb l'estructura i tonalitat de les muntanyes que l'han d'embolcallar, i que tot i ésser de petites proporcions, no desdigués de la grandesa d'aquells indrets. Al nostre humil entendre, creiem que el tècnic ha aconseguit reeixir, i ens sentirem còfols que els lectors de LA VEU compartissin la nostra opinió.

Referent a l'emplacement de la capella, opinem que l'encert ha presidit l'elecció del lloc. Pròxim el Turó d'En Riba al Santuari, aquest la podrà vigilar i cuidar fàcilment. Demés, la seva situació privilegiada i estratègica, la farà albiradora des de mig camí de Núria, i ofereix encara l'avantatge que per la banda Sud, tindrà una gran explanada que permetrà d'aplegar-hi molts romeu el dia que s'hi vulgui celebrar alguna festa religiosa.

Per tal de recaptar els mitjans necessaris per a l'excursió de les obres, «Els Blaus» s'han adreçat a totes les entitats germanes, algunes de les quals han respost ja, i és d'esperar que totes voldran aportar xur concurs. Els bisbes catalans, sense excepció, han ofert també contribuir-hi, i són molts els particulars, devots del Sant i de Núria, que figuren, a hores d'ara, a les llistes de subscripció obertes. La cosa, doncs, sembla ben orientada econòmicament.

I el mateix, podem dir des del punt de vista artístic. El llorejat escultor En Ramon Rocamora, s'ha ofert modelar el baix relleu del Sant que anirà damunt les grades de l'altar. Una colla de «Blaus» entusiastes, estan fent els treballs preliminars per a la forja d'una reixa d'estil i altres elements que han d'intervèir en la construcció. Alguns industrials han promès també llur col·laboració, i el mestre de cases que ha de pujar el monument, està ben disposat a fer-ho en les millors condicions d'economia, i tot això, sense comptar amb l'aiut desinteressat que ha brindat l'Administració del Santuari.

Sembla, doncs, que totes les probabilitats són d'un èxit ben falaguer.

I siguin els nostres darrers mots, per a pregar: novament als centres excursionistes i als devots del Sant i de Núria, que vulguin secundar amb llur obol, l'empresa d'Els Blaus, car de l'esplendidesa de tots, depèn el que el monument que s'ha d'erigir, sigui més o menys digne del Sant Patró dels excursionistes.

A. BALASCH I TORRELL

Exposició de R. Rocamora al Centre de Lectura de Reus
La Actualidad, 30 de març de 1912

Escultura signada per R. Rocamora. Guix de 50 x 30 x 30 cm
Col·lecció del CE Els Blaus

Moltes gràcies per la vostra presència

La propera reunió del Taller d'Història de Sarrià
serà el **10 de març, 16,30 h a l'Escola Italiana, carrer de Carme Karr**

